

**Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D.
Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici**

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. II. Solvuntur obiectiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73455)

§. I.

Defenditur cognitio omnium singularium per speciem representativam totius naturae.

1. Certum est, quod Angelus cognoscat materialia & singularia, ut enim discuitur S. D. q. 57. a. 2. fide certum est, hæc inferiora administrari per Angelos, cum omnes sint *administratio Spiritus Hebr. i.* non autem possent administrari, nisi Angeli haberent notitiam singularium, siquidem providentia est de singularibus. Præterea homo cognoscit singularia & materialia, idque est de perfectione cognitionis: ergo multò magis illa cognoscit Angelus. Disceptatur tamen inter Scotistas & Thomistas, an Angelus ad cognoscenda singularia, eorumque proprietates & accidentia indigeat speciebus distinctis, vel utrum eadem specie, quâ Angelus cognoscit naturam specificam, attingat quoque singularia, eorumque proprietates & accidentia? Et prior quidem sententia Scoto, posterior D. Thomæ placuit. Cum quo sit.

2. CONCLUSIO. *Angelus per speciem, quâ totam naturam specificam intelligit, etiam directè cognoscit omnia singularia, eorumque proprietates & accidentia.* Ultramque doctrinam tradit S. D. hic a. 2. in c. & quodlib. 7. a. 3. ad 2.

Probatur primò. Magis inter se distant distinctæ naturæ, quàm individua ejusdem naturæ: sed Angelica species propter suam universalitatem repræsentat plures quidditates & naturas: ergo multò magis repræsentat plura individua ejusdem naturæ.

Secundò. Species Angelica non est à rebus accepta, sed ad imitationem suæ ideæ à DEO infusa: ergo directè repræsentat singularia. Consequenter probatur. Quia participatio Divinæ ideæ imitatur perfectionem ipsius: sed de perfectione Divinæ ideæ est, ut directè repræsentet singularia: ergo.

Tertiò. Ideo species humanæ cognitionis directè solum repræsentant naturam universalem, quia sunt à singularibus abstractæ: ergo à contrario species Angelicæ, quia non sunt abstractæ, sed infusæ, directè repræsentant singularia.

Quartò. Si species Angeli repræsentans naturam, non etiam repræsentaret singularia, Angelus non haberet intuitivam & perfectam cognitionem naturæ: quia cognitio universalium est abstractiva & infusa. At consequens non est conveniens perfectioni intellectus Angelici: ergo.

§. II.

Solvuntur objectiones.

1. Obijcies primò. Illud ab Angelo directè non cognoscitur, quod est extra objectum proportionatum ipsius: sed singularia & materialia sunt extra objectum proportionatum ipsius: ergo. Minor probatur. Res materiales sunt extra proportionatum objectum potentis totaliter inde-

pendentis à materia, siquidem inter materiale & immateriale nulla est proportio: sed intellectus Angelicus est totaliter independens à materia: ergo.

Respondeo, præterquam, quòd hoc argumentum nimium probet, quòd videlicet nec DEUS cognosceret singularia & materialia, distinguendo minorem, entia materialia & singularia in esse rei materialiter spectata, & secundum modum essendi, quem in seipsis habent, sunt extra objectum proportionatum, concedo, in esse objecti formaliter & secundum modum essendi, quem habent in specie infusa, nego. Item inter ens materiale & immateriale nulla est proportio, in esse rei, transeat, in esse objecti, nego.

Inquies. Ergo Angelus non cognoscit materialia secundum esse proprium ipsorum, sed tantum secundum esse ideale, quod habent in intellectu & specie.

Respondeo ly *secundum* accipiendo ex parte medii, concedo, nam & ipsa materialia continguntur in esse intelligibili cum intellectu Angelico modo spirituali secundum modum intelligendi Angelo proprium: ly *secundum* accipiendo ex parte objecti, nego: neque enim Angelus speciem rei materialis, sed per speciem rem ipsam materiale, ut in se est, intelligit.

Obijcies secundò. Sequeretur, quòd Angelus naturaliter cognosceret futura contingentia, sed hoc est contra doctrinam sequentis Articuli: ergo. Sequela probatur. Illa Angelus naturaliter cognoscit, quorum duratio per species ab initio creationis infusa ipsi repræsentatur: sed rerum omnium singularium, ad quæ & contingentium duratio ipsi per species infusa repræsentatur: ergo.

Respondeo negando sequelam, ejusque probationem distingo: quorum duratio repræsentatur in actu secundo & exercito, concedo, in actu signato & quasi in actu primo, sic nego majorem, sed rerum omnium singularium duratio repræsentatur in actu signato & primo, concedo, in actu secundo & exercito, nego minorem & consequentem.

Obijcies tertiò. Si species Angelicæ omnia individua alicujus naturæ repræsentarent, essent infinita perfectionis; & consequens implicat: ergo & antecedens. Sequela probatur. Volle repræsentare infinita individua dicitur in finitum virtutem: sed intra eandem naturam specificam possibile sunt infinita individua, eaque per species Angelicas repræsentarentur: ergo deberent esse infinita virtutis.

Respondeo, negando sequelam, & majorem probationis: nam ad repræsentanda objecta categorematicè infinita, qualia sunt singularia cujuslibet naturæ, non requiritur virtus aut species infinita, velut patet in scientia Christi sese actu extendente ad omnes cogitationes Beatorum in omnem æternitatem. Adde, quòd Angeli non cognoscunt singularia, nisi cum existant ut art. seq.